

INFORMACE O ČARTĚ 77

ročník dvacátý (1989) - č.19

uzávěrka dne 17.10.1989

Dokumenty Charthy 77/63/89 Výava Federálnímu soudružstvu a vlivů ČSSR

77/64/89 Prohlášení k 20. říjnu 1989

77/65/89 Solidarita a Petrem Cibulkou

Sudění VONS 6.1083 (Petr Burian trestně stíhan)

1084 (Případ Jarošalova Bonzárka)

1085 (Jiří Boháč stíhan za svobodě)

1086 (Lucie Váňová obžaleována z pobuřování)

1087 (Ivo Kachta ve vazbě)

1088 (Další vývoj) v trvání J. Černogurského a N. Kušáho)

1089 (Solidarita a Petrem Cibulkou)

1090 (Postih Ivana Broka)

1091 (Odsouzení Aleše Středy)

1092 (Postupy za manifestaci 21. srpna 1989)

1093 (Další postupy účastníků manifestace v Praze)

1094 (Nejvyšší soud vrátil věc K. Vildraťové k novému projednání)

Reprece proti Lidovým novinám

Dopis Jana Dunc Miloslá Jakšovi

Prohlášení Stanislava Devátého

Prohlášení Jiřího Kusáho

V soudisku nově vydání...

Krátké správy

Pavel Dauner a Ivan Maňák ve vazbě

Lucie Váňová odsouzena

Odsouzení Antonína Kubelje

Slávek Popelka znova uvězněn

Trestní věc Petra Cibulky

Diskriminace Stanislava Pítka

Stíhání Jána Černogurského

Trestní věc Antonína Petříčka

Demokratický protest v kostele

Zločin proti sekci neadvokativních skupin

Zadržení Tomáše Hradilka

Zločin proti Českobratrskému výboru

Solidarita MÚJL a Obranu Veverkovou

Dopis za Jiřího Jeřábka

Sbirka ve prospěch poštátek

Protest Českodemokratické iniciativy

Založení celosvětového fondu T.O. Habaryka

MNG k prohlášení UV KSČ s ČSSR

MNG k nové bankovce

Východocesky obecné písmo Nicolae Ceaușescuovi

Obřední průvod v České straně lidové

Dopis prezidentu republiky; Dopis redakteři Nového Klatovska, Dopis ŠV KSČ,

Družstvo Atlantida

Zelený klub; Anarchistické vystoupení v Praze;

František Stárek a Petr Cibulka písmo a vězení

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Informace o Čartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charthy 77

Herman Chromý, Podolí 2762, 276 01 Němčice I

Pavla Paloušová, Na Kampě 6, 118 00 Praha 1

Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Informace o Čartě 77 vychází jednou za 14 dní. Jsou periodickou článkovinou, nejsou sdílenou jak na článek moží, tak i na Čartě 77. Jsou spolupracují s mluvčími ČARTY 77 a avérací užívají v pladem rozsahu všechny dokumenty Charthy 77 jakou i všechna aktuální VONS, náhlady na výrobu a distribuci jsou brány a dobrovolných příspěvků a demova i s cílom. Signatáři a aktuální stoupenci Charthy 77 v Československu se informují poskytuje podle technických možností a to zároveň. V případě výroby a distribuce Infoch, které jsou nezávislé na naši redakci, jsou náhlady na jeden výtisk a s poštovním kódem.

Překlakování si jde přebírát textu uvedených Infoch je možné i s uvedením pramenu. Bez uvedení pramenu je možno probrat dokumenty Charthy 77, aktuální VONS, noviny, otevřené dopisy, fejetony, jakou i texty, i jejich charakteru či uvedení je význam, že nebyly určeny pro čtenáře.

Adresováno: Federálnímu shromáždění ČSSR a vládě ČSSR

Několik odborníků a představitel Chartry 77 se snažilo s návrhy novel kresťanského a luterského zákona, náklonu o výkonu trestu, o přestupech a přestupeckých a svratanek řádu, které jsou připraveny k projednání a schválení PS ČSSR. Všechny se shodly na tom, že tyto návrhy mají mnoho problematických bodů, v nichž jsou horší než zákony dosud platné a rovněž o nich nelze říci, že uvádějí náš právní řád do souladu s mezinárodními zásadami ČSSR v oblasti občanských práv, v nichž bodech jsou napak s nimi v klukobém rozporu.

Charta 77 vypracuje v brzké době kvalifikovanou analýzu těchto návrhů a předloží je Federálnímu shromáždění i československé veřejnosti. Zatím zdejší všechny poslance PS ČSSR, aby tyto předlohy v jejich dnešní podobě neprojednávali a ne schválevali. Vládu žádám, aby je předložila veřejnosti ke svobodnému posouzení a aby při další příležitosti na nich přihlásila ke všem kvalifikovaným blsčkám, včetně těch, které uvozují od nezávislých iniciativ.

Václav Havel
mluvčí Chartry 77

Tomáš Hradílek
mluvčí Chartry 77

Dana Němcová
mluvčí Chartry 77

(mluvčí Chartry 77 Bohuslav Vondra t.č. vězněn)

*

Venik Československé republiky si připomíná ve varušné době, kdy se základní senzibilizace východního bloku vysází po stopu totalitního spůsobu vlády a veličí o demokracii a kdy i v naší společnosti roste touha po demokratizaci jeho pověřenců. Charta 77 je nejdoucí a příležitostí 28. října zadržela, že i když návrh do výnosek není možný, můžeme se i my dnes inspirovat demokratickými ideály, které už v našem novodobém státu provázely, a navázat v nichém na odhad prvního prezidenta Československé republiky. Dnešní doba tuto inspiraci a novou náležitostí aktualizuje.

28. říjen není ovšem jen dnem venku moderního Československa. Je i výročí dnu, kdy bylo v naší senzibilizaci federativní státoprávní uspořádání, a tím byl podniknut významný krok k uzáváni přirozených práv obou našich národů. Bylo děláno o demokratizaci a svobodější peněz, bylo mít spojovat i se svabou, aby Československá federace nebyla jen rýsu formalismu, ale aby byla výrazem skutečného a autentického lidového breztrapví našich národů. Jakkoli různá jsou tradice a konkrétní podmínky, v nichž nese dva národy žijí, jejich touha po demokracii je společná a vše se naplnívat jen na základě solidní spolupráce všech českých a slovenských demokratů. Zastánci totalitního systému však většinu větší a jejich nedávny turbo útok proti slovenským demokratům to dokazuje. Je to útok proti demokratickým sněmům obou našich národů. Vyuzíváme tedy této příležitosti nejen k tomu, abychom znova zadrželi touhu naší společnosti po demokracii, ale i k tomu, abychom vyzvali naše dva národy k těsnějšímu sňemu a solidnímu spolupráci, vycházející z vědomí nedělitelnosti našeho osudu.

Konec září r. zahájila Charta 77 jednání s proříhými úřady a funkcionáry, jehož cílem bylo ushat v Praze prostor, ať už ve odkrytém prostoru v sále, kde by si různé nezávislé iniciativy a všechni všechni občané, kteří se nechtejí učinit v rámci oficiálních salav, daly jistě příspěvky. Istečnul 28. října. Charta 77 chtěla tímto krokem předejsít nebezpečí nové konfrontace, k níž by eventuálně záloh proti spontánnímu občanskému vystoupení na veřejnost prostranství mohly vést.

Tato jednání nebyla behušel dopřešla.

Charta 77 se této situace nevybývá, než znovu zájmeno, že Štátové úřady zavrhují všechna občanská práva svobodně ne shrozbatovat na veřejných místech a že všechny administrativní polohy oznásit toto právo jsou protidiskvalifikovány a případně policejní zálohy proti jeho neplňování jsou bezdůvodně a něčím neobhajitelné.

Václav Havel
mluvčí Chartry 77

Tomáš Hradílek
mluvčí Chartry 77

Dana Němcová
mluvčí Chartry 77

(mluvčí Chartry 77 Bohuslav Vondra t.č. vězněn)

*

Sakránač Charty 77/65/89

Sdělení VONS č.1089

v Praze 14.10.1989

Solidarity a Petrem Cibulkou

Právě před rokem, 14.října, byl veřejně do vazby Petr Cibulka. V jeho trestní věci bylo zahájeno vyšetřování, jehož rozsah nemá v řízeních proti nezávislosti aktivitám v poslední době obdobu. V rámci trestního stíhání proti Petru Cibulkovi, obviněného ze spakulace, z nedovoleného podnikání a také z pobuťování, bylo vyslechnuto za čtyři sta svědků. Jejich výpovědi společně s vypracovanými soudeckými posudky zahrály mnoho činů stran cechu. Početný tím vyšetřovatelem StB vypracovával Cibulkou případ sám mimořád. Petr Cibulka se však nedopustil něčeho jiného, než to po dlechá lete trpělivě ohromňoval hudební nahrávky, které mohou být v naší současnosti uveřejněny, nejdřív a občas je přehrával a poskytoval zájemcům. Myslí mu za jeho činnosti hrozí trest vězení od tří do deseti let.

Osamělostíletý Petr Cibulka je signatářem Charty 77, členem VONS, člena a aktivitou ISG a Polsko-československé solidarity.

Petr Cibulka není ve vězni poprvé; na své občanské postoje v něm utrácí již pět let. V letech 1984-85 sem byl Petr Cibulka pro svou činnost povídován za významnou kulturně-organizační osobnost. Avšak ročník, který se iž po desetiletí zabývá systematickým ničením kulturních hodnot, vedleje a nechce na cíle nezávislosti kulturní aktivity zareagovat jinak než použitím repres, které je právě v Cibulkově případě mimořádně tvrdá.

Povídajeme na důležité připomínky také chutěnosť slouhodobého pobytu Petra Cibulky ve vězni, který mj. připravil i ke shorzení zdravotního stavu.

Apolujeme na významné kulturní osobnosti v naší současnosti i v zahraničí, aby se sesazovaly o ohaniště propuštění a nastavení trestního stíhání Petru Cibulky. Solidarity a nám přespadá nejen jemu, ale i svoboda kulturní tvorby v naší současnosti.

Václav Bavel

mluvčí Charty 77

Tadeáš Bradilek

mluvčí Charty 77

Dana Němcová

mluvčí Charty 77

(mluvčí Charty 77 Sádu Vondra je t.č. vězněn)

Výbor na obranu despravedlivé stíhání

Sdělení Výboru na obranu despravedlivé stíhání, který je členem RPP, lidového práva a člena Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu ohronadění. Jeden a adresy členských VONS jsou uvedeny v sdělení č.860.

Sdělení č.1083 (Petr Burian trestní stíhan)

Petr Burianovi, nar.17.2.1945, bylce Slovojova 7, Praha 2, báničkově a herci, který byl v červnu 1984 z politických důvodů propuštěn z Krajského divadla v Kolíně, členu RPP a členu Charty 77, bylo 28.9.1989 zahájeno trestní stíhaní pro svéčinu stělování výkonu pravenců veřejného činitelů podle §156a č.r.1. JUDr Jaroslav Dolejší, výšetřovatel obvodní prokuratury pro Prahu 1, jej vinkal 28.října 1988 neuposlechl výzov k opuštění vyklíčovacího prostoru a opatření k obnovení pořádku nařízl tím, že obrovské občany využíval k aerospeskování pokynů příslušenských potáckových jednotek StB. Tato dosti významná opina má být zde jen vyzáděna upřímně StB, že P.Burian byl ením občanem, který manifestantům na Staroměstském náměstí předal dokument Charty 77 k 28.říjnu. Bude-li Petr Burian ohledně vinný, bude mu trest až části měsíců vězení.

Skutečnost, že trestní stíhaní v této věci bylo zahájeno téměř rok po uprchlosti obějího trestného činu, uvádí jednak o stupňující se justiční represe, jednak o snaze pomstít se P.Burianovi za jeho pokračující občanskou aktivitu.

v Praze 9.10.1989

*

Sdělení č.1084 (Případ Jaroslava Honzíka)

Jaroslav Honzík, nar.18.11.1925, bylce Karel Štrpánek č.100, okr.Praha-Josefov, povoláním soukromý rolník, syni duchodce, katolík, byl s účioností od 25.6.1989 veřejně do vazby pro občanské podpisové pod petici Několik věcí. Dne 2.9.1989 byl

-4-

zemouškem okresního soudu v Prostějově JUDr. Pavlem Mareškem odsouzenem pro přečin proti veřejnému pořádku podle čl. 161c zák. o přednosech k nepodmítnému trestu odňtí svobody v trvání dvou měsíců. Krajský soud v Brně ve veřejném soudobém dnu 2.10.1989 snížil dvouměsíční trest na trest podezřelý a soudčasné propustnil Jiřího Šimářka z vazby. Jiřího Šimářka má tedy vazbu uplynout 30. dnu se svátkem svatojiříšského trestu.

Kedé minuta z čehož i mupha obdobých dnů ve výkonu je politicky motivovaná součalce však noci rozhovor si své bratříček se pozice, žádoucí však mítce odvodené právní - a to dokonce ani podle platného, volně sporitelného čl. práva. O patřík několik věc totiž nebylo a nemělo být probudno, že ohrozuje rájem svátku na zachování veřejnosti pořádku.

V Praze 9.10.1989

*

Sdělení č.1085 (Jiří Bohdák urhnán na svobodu)

Jak jsme již informovali (viz naše sdělení č.1069), byl Jiří Bohdák, nar.8.2.1953, bytem Chrazenice 56, 553 53 Pardubice, obviněn z trestného činu útoku na veřejného činitela podle §136/2 tr.z., jehož se měl dopuskat při neformálním rozhovoru s příslušníkem VB, a zdrován byl unesením prokurátora Arnošta Hofmana 16.8.1989 umístěn v psychiatrické lidičce v Havlíčkově Brodě. Dne 29.9.1989 byl J. Bohdák v psychiatrické lidičce propuštěn a je užíván urhnán na svobodu. Dne 11.10.1989 má proběhnout soudčasník s výsledky vyšetření. Připomínáme, že směnného trestného činu se měl Jiří Bohdák dopustit tím, že v rozhovoru s příslušníkem VB vyjádřoval své názory na otásku dodržování lidských práv v Československu.

V Praze 9.10.1989

*

Sdělení č.1086 (Lucie Váňová obžalována z pobužování)

Dne 11.10.1989 v devát hodin se bude konat v čísle číslo 20 v prvním patře budovy ohrodejového soudu pro Prahu 6 v Pobřežní ulici 3 hlavní sál v trestní věci Lucie Váňové, zkravotní osoby, bytem Valík Borcová 10, Praha 6.

Právní kvalifikace je dosud nejasná, neboť Lucie Váňová obžalařka má v zadní obžaloby. Jedna z daten 7.8.1989 ji vini z tr.činu pobužování podle §100II a.č.13 a) tr.činena. V tomto případě by jí hrozil trest odňtí svobody v trvání jednoho roku až pěti let. Druhá obžaloba, doručená později, s datem 2.6.1989, ji vini totéž z tr.činu pobužování podle §100II a.č. tr.č. a trestní s�ebu odňtí svobody od 6 měsíců do 3 let. Těchto trestného činu se L.Váňová měla dopustit tím, že "bez jiného v měsíci srpnu 1988 v bytě v Bělohradské ul. 10 v Praze 6 vyrobila a na výrobě se podílela a později na území Prahy rozšířovala letáky a osazovala výava československým občanům a podpisem České děti, jejichž obraz byl osazien proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky a proti spojeneckým a přátelským vztahům k SSSR".

O případu jsme již informovali ve sděleních č.786, 787 a 790. Obžalobě Lucie Váňové bylo v lednu 1989 odvodené výlučně výsledky dozvouf prohlídky. Z odvodené obžaloby je patrné, že se od té doby vyšetřujícím orgánem nepodařilo získat žádat další důkazy. Výsledky dozvouf prohlídky samy o sobě dosud zřejmě neodvodenou závěr, že letáky rozmnožovala a rozmisťovala Lucie Váňová, využívají zároveň podobnost v tomto směru. Bylo by proto na místě, aby se u Lucie Váňovou obžaloby uprostří.

V Praze 9.10.1989

*

Sdělení č.1087 (Ivo Kachtík ve vazbě)

V sobotu 23.9.1989 v Orlové u Bohumína proběhlo zastřelí několika hudebních skupin z Polska a Československa. Zastřelí se konalo na soutěžovém povrchu Zdeňka Borovského a sáhlo se ho bohem dvou aut lidí. Asi po hodině byla zahrada obklíčena přibližně 50 příslušníků VB se psy a bylo přistřeleno i dvě vojní čísla. Přistřeleni byli využati, aby obžalitě opustili povrch. Návštěvníci měli všechny, bezpečnost však přesto vnikla na zahrádku a v rojnicí je vyláčovala ven, kde

byli legitimováni. Když lidé začali skandovat "kde jene můžete být v Bratislavě? Bezohraničí!", zadníčka policie obusly a sot 25 osob zadržela a převezla na místní oddělení VB. Výslech byla vyněšena pořádková pokuta a ve vězeních hodinách byli propuštěni. Iva Kachtfík, narozen 11.5.1962, dělník PZO, bytem Praha 6, ul. Vosmikorýb 22, signatér Charty 77, člen Nezávislého mírového sdružení a stejnoumu místnímu punku, který byl při zadržování sotrově zabit, však zadržen nebyl. Jebo manželka Stojana Kachtfíková, která bydlí s dvouletou dcerkou na stejné adrese, byla prokurátorkou ohrení prokuratury v Karviné JUDr. Černákovou informována, že Iva Kachtfík byl dle §67 b1 vezt do vazby a je ve věznici MS, Ostrava 1, psí 726 01. Je obviněn z útoku na všechno činitele podle §155/1 a čís. a §256/2 českého.

Jde o další z mnohalet se brutálních zadržek policejních mimořádných pokusů a dokoncť bratřínském etiketu, proti setkání mladých lidí.

V Praze 9.10.1989

*

Sudění č.1088 (Další vývoj v průvěci Jana Černogurského a Miroslava Kuče)

V trestní výsledku proti JUDr. Jdu Černogurskému a prof. Miroslavu Kučovi (viz soudění č.1057 a 1071) rozhodl dne 28.9.1989 prokurátor, že trestná činnost podvrácení republiky, které se obvinění měli dopustit, nebude nadále posuzována podle příslušné kvalifikace druhého odstavce §98 tr.z., nýbrž podle odstavce prvního. Znací to, že jim již nehrozí trest v rozpětí čili si deset let odňati svobody, nýbrž v rozpětí jeden rok až pět let. Vše je stále ve stadiu přípravného řízení, nezáměnu s výsledky vykonávané sice už skončilo, prokurátor však desud nepodal obžalobu. Zároveň kvalifikace ze příslušného městského Hany Vondrák, Antonína Šebeckého a Vladimíra Hanáka, kterí jsou určeni pro trestný čin pobuřování.

Dne 6.10.1989 vyhověl městský soud v Bratislavě etiketou Miroslava Kuče proti rozhodnutí městského prokurátora v Bratislavě, jiná byla samozřejmě jeho rádost o propuštění z vazby. Miroslav Kuča byl poté z vazby propuštěn. Ve vazbě však nedále zdejší JUDr. Ján Černogurský, jehož obdobná etiketost byla zamítнутa.

V Praze 9.10.1989

*

Sudění č.1090 (Poutník Ivana Šreka)

Dne 5.10.1989 v 17.30 hodin byl v Praze při účasti na manifestaci proti výstavbě kolonie ve Stonavě zadržen Ivan Šrek, narozen 22.10.1957, ropič, bytem Národní 16, Praha 1. Bylo mu vysloveno podezření z předlouhého proti všechnem pořádku podle §6 až zák. o předmětech, jehož se měl dopustit čím, že opakováně odhalil předložit občanský práks ke kontrole a ve snaze zabránit svému předvedení až na ulici lehl na zem. Podle svědectví očitých svědků však Ivan Šrek občanský práks předložil ihned po vysvádání a na zem si nelehhl, nýbrž se chvíli upadl, když byl násilně vlečen do policejního vozu. Slovač však předvedení odhalil a čím, že se na vysvádání dostavil na oddělení VB čda. Ivan Šrek byl umístěn v cele předběžného zadržení v Praze na Fankrádě v blízkosti hotelu Forum.

Obvodní prokurátor pro Prahu 1 JUDr. Karel Ritter, který dne 6.10.1989 obdržel od orgánů VB zprávu o výsledku obješování, tehdy dne v 16 hodin odvysídal všechno výběru k projednání přesupku. Současně však současně propustil Ivana Šreka na svobodu a uvědomil ho o svém rozhodnutí.

Ivan Šrek byl s celý předběžného zadržení propuštěn až 9.10. v 10.30 hod. poté, co byl na oddělení Městské správy SWB vyučebnou pracovníkem odboru vnitřních věcí OHV pro Prahu 1, který upozornil na nezákonitost jeho zadržování. V dledeku postupu obvodního prokurátora pro Prahu 1 a orgán VB byla osobní svoboda Ivana Šreka smesována po dobu 89 hodin, a toho 66 a půl hodiny zcela nezákonitě.

S Ivanem Šrekiem je současně vedeno přesupkové řízení i pro jeho účast na předchozí manifestaci na protest proti výstavbě stonavské kolonie, které se konala v Praze dne 13.9.1989.

V Praze 16.10.1989

*

-8-

Soudní č. 1091 (Odsouzení Aleše Středy)

Samosoudkyně OS v Litoměřicích JUDr. Dagmar Švecová odsoudila trestnímu příkladem dnu 23.7.1989 Aleše Středu, nar. 22.1.1952, dělníka, bytce Budovatele 4, Litoměřice, ke dvou měsíčním odňatím svobody s podmínkou odkladem na jeden rok za předčin proti veřejnému pořádku podle § 6 až sádk. o přečincích. Uvedeného předčinu se měl dopustit tím, že "dne 2.7. ve dvou restauracích v Litoměřicích rozšířoval leták s výzvou ze propuštění zákonem odsouzeného Františka Stárka...". František Stárek byl pravomocně odsouzen dne 26.8.1989, takže rozhodnutí samosoudkyně Švecové je i vůbec nesprávné! Trestní příkaz je pravomocný, protože Aleš Středa nespedal odpov.

V Praze 16.10.1989

*

Soudní č. 1092 (Prestupy na manifestaci 21.8.1989)

Z velkého množství osob, jež byly 21.8.1989 zadřízeny s pozdější stíhánou pro tržbu nebo předčin, se nám dosud podařilo zachytit jen malý sázek. I z něj si však lze udat zřetelnou představu, jakým spôsobem hodil jí SND, prokuratury a soudu nakládat s projevy nespokojenosti československých občanů.

Důchodkyně Autentik Bohová, signatářka charvy 77, nar. 17.3.1926, bytce Biskupcova 26, Praha 3, je od 6.9.1989 stíhána pro předčin proti veřejnému pořádku podle § 6 až sádk. o přečincích k prohlášení trestu ve výši 2000 Kčs. Milan Horný, který se 21.8.1989 zúčastnila nepovolené shromáždění na Václavském náměstí a se "na adresu zakročujících pořádkových jednotek SND vykřikovala urážlivé výroky". Pohud bude Autentik Bohová v této kauze odsouzena, kroci ji trest odňatí svobody do jednoho roku.

JUDr. Vladislav Šimma odsoudil u obvodního soudu pro Prahu 8 dřívější Milana Horného, nar. 21.10.1936, bytce Obránce míru 16, Praha 7, pro přečin proti veřejnému pořádku podle § 6 až sádk. o přečincích k prohlášení trestu ve výši 2000 Kčs. Milan Horný, který se 21.8.1989 na Václavském náměstí octl náhodou, se proti rozsudku odvolal. O jeho odvolání bude rozhodovat městský soud v Praze.

Dne 5.10.1989 soudil JUDr. Antonín Těšík knížata Hartvíka Holata, nar. 9.11.1964, bytce Dědinská 895, Praha 6. Hartvík Holata byl obviněn z předčinu proti veřejnému pořádku podle § 6 až sádk. o přečincích. Z jeho výpovědi a s výpovědi svědků vyplývalo, že se manifestace neúčastnil a že byl nadřazen ve Vodňákově ulici, když šel s přáteli směrem na Karlovo náměstí. Samosoudce trestní stíhání nastavil, prokurátor však proti tomuto uvažování podal stíhací, a nás bude rozhodovat městský soud v Praze.

Rovněž 5.10.1989 odsoudil JUDr. Antonín Těšík vychovatele Milana Topola, nar. 18.10.1960, bytce Poděbradská 550/117, 194 00 Praha 9, k prohlášení trestu ve výši 5000 Kčs. Milan Topol se vadal odvolání, protiže měl za to, že když se děnal k tomu, co mu bylo kládено za vinu, nemělo smysl odvolávat se. Děnal se, že 21.8.1989 odpoledne ve Spálené ulici spolu s dalšími spoluobžáky zpíval československou hymnu a skandoval hejlo "Neckame se práh!" Ohroz, který tento případ poskytuje o právní vědomí českých občanů, je spravidlu spíš karikatura - a jistě nikoli vinou jedonadvacetiletého Milana Topola.

Dne 6.10.1989 pro jednávála samosoudkyně JUDr. Neleza Hlavatá u obvodního soudu pro Prahu 3 případ Ing. Zdeňka Žampy, nar. 24.12.1956. Zdeněk Žampa byl obviněn z předčinu proti veřejnému pořádku podle § 6 až sádk. o přečincích, jehož se měl dopustit dělat na manifestaci 21.8.1989. Výpověď jednáho svědka - pěstounka sekorní čety - byla značně rezponzivní: bylo zřejmé, že vění se zájmem Zdeňka Žampy identifikovat - ostatně ho ani při zádové trestné činnosti neviděl, pouze ho na písomný příkaz eskortoval. Samosoudkyně hlavatá líčila odvolání na 27.10. na 12 hodin.

Pro předčin proti veřejnému pořádku podle § 6 až sádk. o přečincích odsoudil dne 12.10.1989 JUDr. Jan Bělohradský u obvodního soudu pro Prahu 1 stavěbaře mistra Vojtěcha Pokorného, nar. 11.2.1971, bytce Bachyňová 7, Praha 6, k prohlášení trestu 3000 Kčs. Vojtěch Pokorný se proti rozsudku odvolal, a odvolání bude rozhodovat městský soud v Praze.

V Praze 16.10.1989

*

Součlenní č.1093 (další specifické účastníci manifestace v Praze)

V částečně řádu platí zásada, že nikdo nemůže být oříšán za skutek, za který jde předtím oříšán byl, jestliže toto předchozí trestní oříšání bylo pravomocné užíváním nebo znečestění. Z této zásady vznikají výjimky, a to obnava řízení - výjde-li najevo nové, dříve neznámé skutečnosti - a stíhacost pro porušení zákona. Takovou stíhacost může podat pouze generální prokurátor, ministr spravedlnosti a u vojenských trestních činů ministr zárodní obrany. Podnět k podání stíhacosti však může dát kdokoli. O stíhacosti rozhoduje ve výjimkách zavedeného nejvyšší soud. Pokud byl zákon porušen v nepropřípadech obviněného, není podání stíhacosti a její projednání vásdne zákonem lhůtu; tak lze dosáhnout i rehabilitaci zomíralých. Pokud však byl zákon porušen ve propřípadech obviněného, musí být stíhacost podána do časného měsíce poté, co se ustanovení čí rozsudek, jinak byl porušen zákon. Stály pravomocný. Nejvyšší soud musí o stíhacosti rozhodnout nejdpozději do tří měsíců od jejího podání.

Dvěma základním případech zásluhy občanů, obviněných z přečítání proti všeobecném pořádku se účast na manifestaci 28. května 1989 nebo v lednu letosého roku, proti ministrům bylo tehdy minořádného opravného prostředku použito. Generální prokurátor, zastupovaný prozrazeným právníkem Jiřím Lukačíkem, podal ve všeobecné případech stíhacost, že zákon byl porušen ve propřípadech obviněných, a doufal se, aby nejvyšší soud pravomocná ustanovení obvodních soudů zrušil.

V případě Ladislava Halého, nar. 7.4.1946, signatáře Charty 77 a člena HOB, jehož věc dne 30.11.1988 ustanovení samosoudce obvodního soudu pro Prahu I JUDr. Jana Bělohradského posouzena jako přestupek a předloha k projednání OHV, uvedeného zrušili a mohli věc znova projednat. Rovnoodněkou samosoudce JUDr. J. Bělohradského byla věc L. Halého opět postoupena přestupkové komisi OHV v Praze I. V oddělování se uvádí, že soud ohledal v jednání obviněného znaky předešlou pouze z konkrétního bledisku, a hledála materiálního jeho znaky přestupku.

Se stejným výsledkem proběhlo řízení proti skladníkovi Jindřichu Koudalovi, signatáři Charty 77 a členu HOB.

V obdobném případě soustružníka Ladislava Filgase, nar. 27.4.1960, nejvyšší soud stíhacost generálního prokurátora zamítl a říz, že k porušení zákona silně došlo, ale vzhledem k posrestání (potura, uložená přestupkovou komisi národního výboru) neví třeba rozhodnutí obvodního soudu pro Prahu I rušit.

U signatáře Jiřího Payne, nar. 7.7.1956, bylo nařízeno hlasování lidem před obvodním soudem pro Prahu I, které bylo dne 12.10.1989 již podepsáno odvoláno.

U soustružníka Jaroslava Kráska bylo hlasování lidem 26.9.1989 po zahájení odvoláno na 12.10., protože při obecném J. Kráska nebyla dodržena zákonářská pětidenní lhůta. Dne 12.10. hlasování pokračovalo a bylo znova odvoláno. Soudního jednání se účastnilo třicet přátele J. Kráska a zástupce čs. hradinského výboru. Nový poctih J. Kráska zřejmě souvisejí s udílostmi, ke kterým v březnu letosého roku došlo v TOS Kontivář. Generálík Článek 101 zde podepsalo patnáct, jejím autorem byl J. Krásek, v něm podepsání zaujali odmítavé stanovisko k podnikové vývě k 41. výročí Šanc. Text byl reakcí na požadavek, aby oborští odnouzili podáného tvar. nelegálních skupin v lednu t.r. Autor patice byl vyberán výborem státní bezpečnosti. Po jeho zadání odmítl odmítl členici se jeho pracovníkem pracovat, v ostatních provozech se pracovalo jen částečně a celou situaci musejí uklidňovat funkcionáři místních výboru KSČ včetně vedoucího rady sv. H. Scépna.

Uvedených patnáct občanů bylo stíháno na manifestaci 28. května 1989.

Za účast na ohromění na Václavském náměstí dne 13. ledna 1989 je stíhán MUDr. Rútěr Žoubek, nar. 27.12.1923. V případu nového hlasování lidem, které proběhlo 22.9.1989, nevyšly najevo žádné další skutečnosti a samosoudce obvodního soudu pro Prahu I JUDr. Tomáš Frankl Č věci postoupil věc k projednání přestupkové komisi OHV v Praze I.

Počin prokurátora generální prokuratury, vešel neobvyklý v předložených věcech, je zřejmě zapříčiněn skutečností, že všechni patnácti i nadále pokračují v činnosti nezávaditelných aktivitách.

Sedmec č.1094 (Nejvyšší soud vrátil věc Eva Vidlařové k novému projednání)

Ing. Eva Vidlařová, inspektorka divadla Na provázku v Brně, byla rozhodkem městského soudu v Brně ze dne 5.4.1989 sproštěna obhádky, které ji vinila z pokusu trestného činu marení výkonu ředitelky rozhodčetky 1081 i 917/81 (zv. "Záležitost"). Totoho trestného jednání se měla podle obhádky dopustit tím, že rozsáhlá dopisy, jež byly obecně učiněny marení účelem vazby Petra Cibulky a výkon urozenosti vyšetřovatele KS SÚB v Brně o začínání a kontrole polterpích zásilek, určených obviněnému Petru Cibulkovi a jeho manželce Věte Cibulkové. Ispakující rozhodek byl potvrzen urozenou krajského soudu v Brně se dne 2.5.1989. (Viz následující články č.871, 919, 936, 962, 967, 983 a 1000.)

Prokurátor generální prokuratury ČSSR, promováný právník Jiří Latojšek podehl nejvyššího soudu ČSR stížnost pro porušení náboje. Podle něho byl v trestním řízení proti E. Vidlařové zákon porušen v její prospěch nedbalostmi v dokazování a nesprávném vyhodnocením některých skutečností. Dne 17.10.1989 se konalo u nejvyššího soudu ČSR volejné soudání o této stížnosti pro porušení zákona. Nejvyšší soud vypsal rozhodek, jímž bránil předchozí rozhodnutí obou brněnských soudů, a trestní věc vrátil městskému prokurátorovi v Brně k dobrořezení. Nařídil mu příjem, aby opis n. Vidlařové doplnil trestník splněm ve věci Petra Cibulky, znova vylečil některé svědky a doplnil svalecký posudek z oboru plamennalektví.

Eva Vidlařová byla pro svou činnost za obranu politického vězence Petra Cibulky od prosince 1988 ve vazbě. Po dobrořezení, nařízeném nejvyšším soudem, bude o její věci znova rozhodovat městský soud v Brně, který ji má, uznat-li ji vinnou, odsoudit až na pět let do vězení.

V Praze 17.10.1989

článek

článek

článek

Represe proti Lidovým novinám

Dne 12.10.1989 byly v bytech ředitelkora Lidových novin Jiřího Rumla a jeho zástupce Rudolfa Zemana provedeny domovní prohlídky, po nichž byly oba redaktori uvězněni a obviněni z trestného činu pobouření. Podle posledních informací bylo při urození obvinění použito příslušného právní kvalifikace podle §10012 k.c., když jim hrozí, dojde-li k soudnímu řízení a budou-li shledáni vinovní, trest od jednoho roku do pěti let.

Na oba byla uvalena vazba, a to proto, že prokurátor poslal obavy, že by mohli, kdyby byli svobozeni na svobodě, mít vyšetřování sajedna evakuování svědků, a dále proto, že poslal obavy, že by mohli na svobodě pokračovat v trestné činnosti. Prokurátor rovněž rozhodl o tom, že korrespondence adresovaná Jiřímu Rumlovi do míst jeho bydliště v Kremelsku 15 v Praze Vršovicích měl být zadržována pro potřeby trestného řízení. Zatím se nepodařilo zjistit, kdo stejnou opatření učinil v případě Rudolfa Zemana.

Redakční rada, jejímž předsedou je Jiří Dienstbier a členem Václav Kaval a další signatář Charty 77, nebyla policejní represe nijak povídala.

Podle řádu výkonu vazby měl být J. Rumloví a R. Zemanovi doručována všechna korespondence, které neporušuje trestní řízení, a to i korespondence od přátel a lidí neznámých. Adresa věznice je: PG 614, PS 09, 161 02 Praha 6. Za jindy obou redaktorů je třeba i na obálku i do dopisu uvést jejich data moronick, které jsou u Jiřího Rumla 6.7.1925 a u Rudolfa Zemana 11.2.1939.

Redakční rada a redakce Lidových novin vydaly v pátek 13.10. prohlášení, jímž se obrátily na všechny novináře, kteří kdekoliv na světě usilují o dobrořezení, aby podpořili tři nákladní požadavky Lidových novin. V prohlášení se požaduje okamžité propuštění obou redaktorů, zastavení všech útoků proti nezvěstěmu člověku a rovněž okamžitý návrh připravovacího tiskového zákona, který obsahuje výrazně reprezívní ustanovení. "Pozemkuje nezávislost novinářů, návrh novely tiskového zákona i současný zákon proti Lidovým novinám jsou namířeny také proti rozhovorci advokátu a odpovědnosti novinářů v mnoha oficiálně vycházejících novinách a časopisech", uvádí se v prohlášení Lidových novin. V prohlášení se zdůrazňuje, že Lidové noviny nevyhýbají ani výzvám a že v rámci každého článku jsou kromě

činu a adresu redaktorů Jiřího Rumlíka a Rudolfa Žemana uváděna i jména všech členů zastávající rady, které lidové noviny řídí.

Práva

Práva

Práva

Dopis Jana Buše Miloslá Jakubovi

Pane generální tajemníku!

K politickým vězňům v naší zemi, z kterých jmenuji souběžně Ing. Františka Hauptmanna, Františka Cibulku, Františka Šárku, Martina Ivana Jírovné a Otlu Veverkou, přál byl nedávno slovenský katolík dr. Ján Černogurský a po něm dva nezávislé novináři, Jiří Ruml a Rudolf Žeman, a zcela nedávno dva moji přátelé, Ivan Hubek a Pavel Neumann. Svou neopokojenosť a jejich uvězněnímu projevují Vám a níkolik federálnímu ministerstvu vůči nám nebo ministerstvu předsedovi, přestože předpokládám, že Vás oba tito páni v pokládají ve smyslu ústavního článku o vedení postavení KSČ za politicky zájednictvo a odpovědnost, a že se proto o Vás v odůzce tak důležitě a ohnivatě jako je svyřívání počtu politických vězňů předem poradili a sifikovali Vás souhlas. Nedávno uvážený Ivana Kočka a Pavla Neumanna, mých přátel a hnutí občanské svobody, se mne dorydá cím situaci, že jsou od roku 1980 trestně stíháni podle páté čtvrté části třetího zákona, moci jiným z podvracení republiky podle 2. odstavce § 98 rebroteho zákona. V jasného rozporu s čl. 29 ústavy neodpovídá Vám politicky a ledovcová prokuratura na řádce mého právního zástupce, aby mi hrubě nospravedlivě trestní stíhání bylo už konečně zastaveno. Před soudem jsou nebyly postaveny, ale už dle mezi čtyř roky marně čekané ne poctivé vrácení tří pacientů a klesně až kolikrát větších písmaček, které mi byly při dvou dosavadních prehlídkách bez nejmenšího upřevedlivého důvodu zabaveny.

Uvěznění Pavla Neumanna se mne dotýká jistřá a dalšího důvodu. Právě tento mne přítol mne před několika měsíci upozornil na to, že ochranný cluh republiky a tedy všechny jejich občané stoupí během krátké doby z přibližně čtyř miliard na přibližně deset miliard dolarů. Mij přítol Pavel si senkatr dělal velká starosti o tom, že byly ty miliardy dolarů ročně investovány do zdravé nebo například vzdružnicí se ekonomiky, abyste je mohli svým věřitelům i s důvodnými drohy pozitivně vrátit se záchováním hospodářské a politické nezávislosti Československa. Nejdříve namyšlel na bývalého generálního tajemníka polských komunistů Gierka, který nepozorovaně zatísil svou zemi obrovským klubem, ale problém, který s tím vznikl, přenechal své politické straně a především polskému národu. . .

Pane generální tajemníku, vyjadřuji Vám svou nedůvěru. Hlubokou a dál rychle narůstající spořečenskou kritiku se pokoušíte zakrýt tím, že dáváte de všechni stále další ze svých kritiků, mimo abyste uvolnil přední místo ve své politické straně lidem, kteří by byli ochotní začít hovořit a dohodnout se s kritiky dneskažto společně fungujícího politického a hospodářského systému. Náte strach a každý plně manifestace občanů nelze z té, kterou Vý nebo Vaši lidé mali ovládat, a proto svévolně odmítáte povolit každou takovou jinou manifestaci, jako by čl. 28 ústavy nemluvil jasou řeči a nesmrudoval občanům svobody pouličních přívozů, svobody projevu, svobody shromážďování. Zároveň však svou politikou občany do ulic vydáváte, protože je to politika utlačovatelek, zamířená proti všem, kdo jsou plně právem znehnání tím, že bradíte některavě mnohem demokratizací reformu politického a hospodářského systému. Abyste naznačili kádrem nezávislosti manifestací povolit, trváte na svévolném, trvale neudržitelném tvrzení, že všechny nezávislé iniciativy v republice jsou nelegální a protiústavní, a že tedy nemáte partnery, s kterým byste mohli s povolováním nezávislostí jednat. Jeden manifestace na Skroupové náměstí byla před časem nezávislým iniciativním povolená a proběhla pokojně. Proto na Vás, pane generální tajemníku, apeluju, abyste respektoval platný právní řád republiky, jmenovitě čl. 28 ústavy, a nebránil kompetentním státem představitelům, aby vyhováli žádce řádočet některých nezávislostí iniciativ a povolili nezávislosti manifestací občanů 18. května na letenku pláni. Všechno Vás policioté na závěr svévolného kontrolovaného zadání varovali, že bych byl trestně postížen, kdybych uposlechl výzvy nezávislosti občanské iniciativy a autorizoval se 18. května nezpovolené manifestace. Varovali jsou měsíci s tím, že

mlíž národního postu by byl protiправný. Součin se platné zákony republiky dodržoval, ale totéž měsháván a vyladují také od Vás a vysokých i nižších státních představitele, které politicky kontrolujete. Pohledáte tento dopis na otevřený.
Praha-Újezd 20.10.1989

Jan Dug

Prohlášení Stanislava Devátka

Na 11.10.1989 bylo stanoveno veřejné soudání o ohrožení Stanislava Devátka proti rozhodnutí okresního soudu v Gottwaldově, který jeho odsoudil k trestu 10 měsíců napočítaném. K veřejnému soudání se obžalován Stanislav Devátý nedostavil.

Těsně po soudění se přihlásila zástupkyně MS Jana Petrová a předala přednášku soudce krajského soudu Vasilu Šedivkovi prohlášení Stanislava Devátka, ve kterém oznamuje, že se rozhodl uchýlit se do ilegitimit. Hlásí v ní sotva tak člověku, dokud se bude brát rizický vězení na nezávislost činnosti. Soud přijal prohlášení Stanislava Devátka ke sčítání a poté pro nepřiznání obžalovacího odvolal všechna zahodění a neurčil.

Procesu se účastnilo téměř sedmdesát příslušníků St.Devátka, mezi nimiž například členové VONB Václav Havla a Petrůvka Šustrová. Právník byl rovněž pracovník britského velvyslanectví v Československu paní Judith McGregorová a Ed Kuska a také britský nezávislý novinář Edward Lucas. Počet, co soud veřejné soudání odvolal, předstírá na chodby soudní budovy Jana Petrová tento prohlášení Stanislava Devátka všem ohromidit písemně. Příslušní reagovali potleskem.

V prohlášení se psí:

Právnické, v poslední době jsem obdržel stovky dopisů, v nichž mi i zcela neznámí lidé řídí, abych v případě dolžného uvámení ochráněval svůj život protestní hladovkou. Vzhledem k tomu všemu patří dlechto hlasit se cítku povinen svého jistého ledujícího prohlášení.

Tav. nezávislá justice má dnes chez definitivního odsoudění k trestu odňtí svobody. Okolnosti celého případu jsou netolik známy, že nemůže řít do podrobností. Odvolací řízení je jen další důkaz svého a bezpráví, které soudcům komunistické moc uplatňuje ve svém vztahu k občanům. Mílivorní zákon odsouzení odpovídat zku vědy a vědě mi proto volí, abych protestoval. A jediný protest, který člověku v bezprávném státě zhlbil, je občanské neupořádnost. Z tohoto důvodu oznamují, že se nebohdán podrobí rozhodnutí nelegitimních soudů, kteří odsuzují nezávisle na důkazech a v rozporu jak s ústavou, tak i mezinárodními právami této republiky. Jelikož nemám jiné východisko, odkládám do ilegitimit, ve které se svrhnou také člověku, dokud mi bude brát neoprávněné uvázení.

Není mou vůní, že jsem nucen použít tento krajní postoj. Nejí mou vůní, že respektovat adikativních práv a svobod člověka platí v této zemi stále jen na papíře. Odpovědnost za to padá jednoznačně na nejvyššího organu. Jeem však pláč přesvědčen o tom, že proběhne jíci se občanské vědomí v československé společnosti se už nedá znova uspat ani zvyšující se se represemi. Těchto po svobodě, sprovozenosti a budování vlastního státu je totiž zru nejachlastejší lidem přiznanci a nelze ji nikdy nacvalo ustrvit. Jsou si jist, že ani moje současné postavení si nebude bránit v aktivní práci ve prospěch skutečného svobození a demokratizace Československa.

11.10.1989

Václav Stanislav Devátý

Prohlášení Miroslava Kuče

Klastia na fámy o údajnou silu, který som mal složit Nebezpečnému súdu v Bratislavě, ktorý náš komunikačný prezentor interpretuje ako akosí pokolenie dži odprezentne každejho sa hribeňku. Aby som vnesol do väci ješmo: podpísal som formálne ešte ešte výsledovane vyhlásenie v dôbici svojho obhajcu Gr. Šubroviča, že po dobu tehto trestného stíhania sa súčasť publikovanie svojich plánových prejavov, ktoré by mohli byť kvalifikované ako trestné činnosti.

Já som aj do teraz napublikoval väci, ktorý by som poviesoval zo trestné aktivity tne. Azi v budúcnosti niesočo takého publikovať obhodlím. Som politolog a moju témou je kritická analýza politiky nášho vedenia, falo predstaviteľov. Taketo

V. *Brachyelymus* L. C. Smith 1890

卷之三

卷之三

ALEKSEJEKVA E. S., srpen 1969, na straně A4
textu NOS s gravitací výstav rubriky Život kolem nás; články, stati, studie, diskuse, pojemky, bibliografie, příklady; z dopisů; dokumenty, knox; nezapadly do rozhovor, knox ej, obsahuje principy nové ústavy (návrh NOS), článek Josefa Zvěřiny k náboženské svobodě, studie Pavla Neumana Antoninové jednoty, příspěvek k sympoziu "Československo 86" Jacques Kupník, Jaroslava Šimola a moc v Českoslovanské, dálej část diskusních příspěvků a pojemky stati Františka Blaže "Pozohledy do sektant" od Bohumila Janáčka, Jozefie Vohyňské, Martina Falouše, Jiřího Konvalinky, odpověď Jana Duše Pavlu Neumannovi a Luďkovi Vaňulíkovi a další.

Výročná občianská výzva č. 10, roč. II, 1. máj 1969, ktorá súvisejúca s
obnovou dňa Československej republiky a rozhodnutím o premenovaní názvu na
názvy Česko-Slovensky a Český, informuje o činnosti konverznej komisií v čele s komisárom
československých pevností slovenských hrdinov v Prahe, ktorého členmi sú
československí hrdinovia z Česko-Slovenska.

新嘉坡華人學生會 告白 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟 謹啟

Provide patients with more information about their condition and treatment options.

Chitradurga, 1996-97

卷之三

卷之三

卷之三

卷之三十一

卷之三十一

rozhlížování manželstva Haučí se občanskou svobodou Republiky pro všechny. Připomínáme, že tento manifest vydalo při svém založení Haučí se občanskou svobodou právě před rokem, 14. října 1990. K prvnímu výročí založení tohoto hnutí se v Praze objevily loutky s textem manifestu.

Stejně obvinění jako Ladislavu Halému bylo vyneseno i čtyřem dalším členům HOS, a to Pavlu Neumannovi, Ivanci Nuškové, Alši Šulcovi a Tomáši Želenkovi, kteří byli včasného sprvu orgány státní bezpečnosti a po 40 hodinách, tedy v pondělí odpoledne, byly předány prokurátorovi jako obvinění z návrhu na vazbu. V úterý 17.10. byl 36letý projektant Aleš Bulec a Tomáš Želenka prokurátem propuštěni a jsou trestně stíňáni za svobodě, zatímco 32letý inženýr-architekt Pavel Neuman a 41letý programátor Ing. Ivan Mašek, kteří jsou oba členy programativního koordinátorského výboru HOS, se do středy 18. října do 11 hodin nevrátili, takže je neposchybno, že na ně byla uvalena vazba.

*

Lucie Váňová obžalovaná

V sobotu 18. října se konalo u obvodního soudu pro Prahu 8 za předsednictví pronavazného právníka Vladislava Šimy hlavní líčení v trestní věci Lucie Váňové. Obžaloba ji vinila z toho, že se podílela za výrobě a rozšířování letáků Českých dětí k Louškám 21. srpna. Záložná jednání obžaloba kvalifikovala jako trestný čin pobutování.

U hlavního líčení se nepodařilo prokázat, že by Lucie Váňová letáky rozšířovala, ani to, že by se podílela na jejich výrobě. Svedek, jehož svědectvím bylo původně prokazováno, že Lucie Váňová letáky rozmírávala, vypovídal u soudu poslékud odlišně než v přípravném řízení. Prokáno se pouze to, že L. Váňová umožnila výrobu letáků ve svém bytě. Soud uznal L. Váňovou vinnou pouze předmětem proti všechnu poládku a učil ji penáltový trest ve výši 4000 Kčs, v případě nedohybnosti této částky nahradit trest odňati svobody v trvání jednoho měsíce.

*

Obžalovaný Antonín Kubáš

Dne 5.10. byl v souvislosti s petici Několik vět provonanou obžalovaný Antonín Kubáš z Babic nad Svitavou. Senát krajinského soudu v Brně za předsednictví JUDr. Karla Bartíka zamítl odvolání A. Kubáše proti rozsahu ohroženího soudu v Blansku, jistě byl pro přečin proti všechnu poládku obžalované k trestu odňati svobody v trvání dvou měsíců s podmíněným odkladem na jeden rok. Tehoto přečinu se měl Antonín Kubáš dopustit rámci, kdy nazíral s vysílnou rozhlasovou stanice Svobodné Evropy na provolání Několik vět, který opsal v několika kopírkách a rozmírál na svém pracovišti v rovárně Adact v Adamově.

*

Slavek Popelka znova uváděn

Dne 5.10. byl zadán a poté vrácen do vazby Slavek Popelka. Jeho zadání má souvislost s manifestací proti výstavbě kohuárny ve Stonavě, která se konala tehdy dne v Českém Těšíně. U Slavka Popelky byly při zadání sajátkový leták s informací o ekologické škodlivosti autuně stavby. Tyto letáky byly doplněny výzvou k účasti na protestní manifestaci 5.10. na České ulici v Brně.

Slavek Popelka je stíhan pro přečin proti všechnu poládku. V jeho trestní věci seřídila JUDr. Marie Minářová hlavní líčená, která se bude konat 31.10. ve 13 hodin v místnosti č. 45 budovy městského soudu v Brně.

*

Trestní věc Petru Cibulký

V trestní věci Petra Cibulky bylo dne 2.10. skončeno sčítanování s výsledky vyšetřování. Petr Cibulka se s obdobným vyšetřovacím sčítanem sčítal po dobu cca měsíců. Tuto dobu však vzhledem k rozsahu sčítanu považuje za zcela nedostatečnou a proto navrhl prodloužení lhůty k sčítanování do 31.března 1990. Zdrován pokládal o propuštění z vazby.

Dne 6.10. krajský prokurátor v Brně JUDr. Pavel Ludek zamítl Cibulkovo žádost o propuštění z vazby a sčítování zamítl návrh na prodloužení lhůty k sčítanování s výsledky vyšetřování. Proti zamítnutí žádosti o propuštění z vazby si Petr Cibulka může podívat otázku, o níž rozhodne v nevětu jde zasedání krajského soudu.

Rozhodnutí o ukončení soudceňského se sdílelo je konče. Petr Cibulka se domnívá, že je tímto upřímněm sávatelně okříšeno jeho právo na obhajobu.

Na základě vyšetřovacího sdílelo výpracuje nyní prokurátor obhalebu. Proces vásak lze očekávat nejdříve koncem t.r. Petru Cibulkovi za jeho společensky velmi prospěšnou činnost hrozí trest vězení od 150 do deseti let.

*

Diskriminační Stanislava Pítaře

32letému signatáři Charty 77 a aktivistovi MUDS Stanislavu Pítařovi, který vykonává čestnéhočenský trest v Ostravě n.OHŘI, zemřel 1.10. matka ve věku 59 let. Jeho druhá se okamžitě chránila na náhradníku MVÚ, majore Jiřího Nečka, se žádostí o krátkodobé přerušení trestu S.Pítařovi, aby se mohl účastnit pohřbu, který se konal 10.10. Stanislav Pítař nastupoval trestu několikrát a vazby, ale se svobody a výstup bude mít 8.1.1990. Podle zákona náhradník může trest přerušit, a v případech jako je důrfi matky tak zcela běžně činil. Major Jiří Neček vásak žádost zamítl.

*

Sčítání Jana Černoguráckého

Podej slyšávky z Bratislavské rozhodoval dne 11.10. soud místního soudu o propuštění Jana Černoguráckého z vazby. Soud zamítl stížnost Jana Černoguráckého, kterou posal proti rozhodnutí prokurátora o panachání ve vazbě.

*

Trestní věc Antonína Petráska

V úterý 10.10. se Antonín Petrásek, který byl od 21.8. do 13.9. ve vazbě v souvislosti s rozbíjením patice Několik vč., dostavil na OS VB v Hustopečích, kde mu byly vráceny některé věci zabavené při domovních prohlídcech v jeho bytě a v bytě jeho rodičů. Nebyl mu však vrácen pevný stroj a zabavené výrobky. Informace o Chartě 77, Lidových novinách a všechny písmačky týkající se Charty 77.

13.10. proběhlo v jeho trváči soudnictví s výsledky vyhodnocené. Tepřve nahlížetím do sdílelo Antonín Petrásek získal, že dne 13.9., kdy byl propuštěn z vazby, došlo k překvalifikování trváču pobutování na přečin proti věci jeho pojedku podle §6 a) zákona o plébiscitech.

*

Domovní prohlídka v kostele

Mgr.JUDr.Srnochal z okresního oddělení SÚB v Břeclavi nařídil dne 12.10. domovní prohlídku na faru ve Vrbici a oddělení, že administrátor Finsko-katolické farnosti ve Vrbici Otce Karel Satoris, nar.26.4.1954, je podezřelý, že obříhal podplej pod paticí Několik vč. Čině se měl dopustit přečinu proti věřejnosti pořádku. Důkazem pro toto tvrzení je jednak vysoký počet signatářů Několika vč v jeho farnosti, jednak skutečnost, že v bytě Otce Uhla při domovní prohlídce zahájené září toh. byl nalezen psápicový arch se zbruba 40 jinamy, ze nichž pravent ručil Otce Satoris. Tento katolický kněz spolu s dr.Petrusem a Arnoštem získal před učebníkem týdeník vybor na podporu těch signatářů Několika vč., kteří jeou se rozbíjení této patice trestně stíhání již jinak předseledovali. K domovní prohlídce na faru, která se konala týž den, dal souhlas prokurátor okresní prokuratury v Břeclavi JUDr.Petr Plearovský.

Prohlídka nebyla depánána, nebyly při ní zabaveny žádné podplej pod Několik vč., zato bylo odůzate většího součtu samizdatové literatury, a to užitkového i občanského, jako např. Informace o Chartě 77, dále korespondence, kalby apod. Po prohlídce, která probíhala od 9,45 do 17,40 hod., převezl překlukujič OSB Otce Satoris na oddělení VB v Hustopečích, kde příslušný prokurátor dr.Petr Plearovský nařídil novou domovní prohlídku, a to v kostele sv.Jiljí ve Vrbici. Zde proběhla prohlídka od 21,40 do 22,40 hod. a nebylo nalezeno vůbec nic, i když překlukujič OSB hledal všechno, tedy i v oltáři. Poté byl Otce Satoris opět převezen na oddělení VB, odkud byl propuštěn až půlhodiny po půlnoci.

*

Zásah proti neaktivní nezávislosti skupin

Ve čtvrttek 12.10. se konalo v restauraci Čertový pivovar na Karlově náměstí v Praze setkání zástupců čtyř nezávislosti skupin, které se nabývají politickými

otdakant, a to Obrody, Nezvěstekho mimořádného administrátora, Houžík ze občanskou správou a Čs.-demokratické iniciativy.

Účastníci setkání, Václav Vrabec, Věněk Šilháš, Jana Petrová, Jan Chudomel, Ladislav Lise a Bohumil Doležal byli sest po 20 minutách vyuzezeni Věřejnou a Státní bezpečností, byly převezeni na oddělení VB na nám. Míru ve Vinohradských, kde byly podrobeni rozákonu o osobní prohibice a výslechu. Týkalo se hlevně údajůch příprav speciálních skupin na 20. říjen 1989. Státní bezpečnost se obává, jak vyplynulo z výslechu, že posávialo hnutí připravující všechno ohromidlo v centru Prahy, na nám. by občanům vysouváti výročí založení republiky. Všichni zadřízeni byli mezi 20. a 22. hodinou propuštěni.

Následujícího dne byl na oddělení VB ve Vyšehradské ulici předvolán Věněk Šilháš, kde mu bylo vysloveno podezření pro přečin proti všeobecnému potřásku proto, že při návštěvě v čerstvém pivovaru u sebe dál návrh společného cestu nezávislých skupin k 20. říjnu.

*

Zadržení Tomáše Hradilka

V sobotu 14. října probíhaly na atletickém Horavě plenářské akce u hrobky amerických letců, kteří zde položili za druhé světové války své životy v boji za svobodu Československa. V čele americké delegace, která tyto akce pořádala, byla velvyslankyně Spojených států amerických Shirley Templeová-Blochová.

Největší úder amerického plenářského akce byl v Troubkách u Píseku, kam se přišlo památku památek amerických letců 1500 českobudečáků. Konec akce se konal rovněž v Lipníku nad Bečvou, zde se zúčastnilo až 1000 lidí a mnoha a skolk.

Cs.-policie zabránila v úterý na tomto plenářském akci mluvčímu Charley 77 Ing. Tomáši Hradilovi. Jil od pátku ho atletika v jeho bydlišti a když se s manželkou v sobotu odpoledne vypravil za hibicov, kde plenářské akce probíhal, byl přiveden na oddělení VB v Lipníku a po čtyři hodiny tam byl zadřízen.

*

Záchrana proti Českobudějovickému výboru

Dne 17. 10. v 19 hodin zadřízela Státní bezpečnost pět členů Čs.-habsburského výboru v okamžiku, kdy vycházeli z domu, v němž bydlí členka tohoto výboru Libuše Šilhánová. V jejím bytě probíhala jednání, jež se týkalo mj. nezávazujících rozhovorů mezi tímto výborem a představiteli Národně demokratické federace pro lidenská práva, jejímž je Čs.-habsburský výbor členem.

Představitelé této federace měli mysl poprvé obtíží se blízkáním čs.-vle, generální tajemník federace Gerald Nagler přišel do Prahy v úterý, předložit předsedy federace Karla se Schwarzenberku byl očekáván ve středu 18. října.

Při policejním zásahu byl členové Čs.-habsburského výboru Zdeněk Jičínský, Ladislav Lise, Bedřich Plaček a Jan Štern a dále představa tohoto výboru Jiří Hájek odvedeni do policejních vozů, převezeni sprvu na oddělení VB v Lupačově ulici v Praze na Žižkově a poté na různé policejní okresy. Propuštěni byli až v pozdních večerních hodinách.

*

Solidarity NUJL a Otci Veverkou

Hájový klub Johna Lennona, mezi jehož zakládajícího stoupance patřil i Ota Veverka, vystal dne 3. 10. k jeho případu prohlášení, v němž reaguje na zadáního zaměstnance Českost. Oty Veverky o podmíněné propuštění a výkonu trestu ochranného soudce v Kladně.

Ota Veverka je, jak známo, vězněn za pokus polohit dne 16. ledna 89. květinou k národn. sv. Václava v Praze na památky Josefa Palacha. Za to byl trestem tříletou vězením v četnické věznici v Kladně. Trest vyloučivý v NVD ve Vinohradech u Kladna.

Skupenství NUJL povzbuzuje nepropuštění Oty Veverky a věznění za "zvraždění pojatí a takové uplatňování lidských práv v naší zemi, které do čs.-věznice uvrhlo a stále ještě všechno - v rozporu s lidskou přírodností a v rozporu s mezinárodními smluvami přijatými Československem v této oblasti" mnoho mudi a že s nezávislými novinami, postoji a projekty, jako jsou Petr Cibulka, Ivan Liseček, František Štárek, Ján Černogurský, Renata Pánová a další."

Svůj nesouhlas s vězněním Oty Vavryky a zároveň věru svědomí vyjádřil svědomí stoupenec NLJL sestávající u Karlově mostě v Praze v sobotu 14.10. v 16 hodin. Sesle se s ní 20 účastníků, byla ade přítomna partie pozadující propuštění Oty Vavryky a po recitaci bázeně Neřímanu Chramidho Propuštěte vězně svědomí!, se účastníci rozesílili. I když uniformovaná i neuniformovaná policie byla přítomna v hledém podstavu, nikdy proti ohromidění nezasahla.

Prohničený NLJL je sárovená partie, která je zasílána státním a státníckým orgánům a k nim ne může připojit každý, na adresách Neříman Chramid, Podolská 2762, 270 01 Němčice Stanislav Fena, Vytopákuova 972, 140 00 Praha 4 a Jiří Pavlásek, Poháračská 471, 160 00 Praha 6.

*

Dopis se Jiřího Jelínka

Od 3. srpna je ve vazbě ve věznici v Českých Budějovicích začleněný dělník z Pland nad Lužnicí Jiří Jelínek, signatér Charty 77 a člen RNS, otec dvou malých dcer. Na jeho případ upozorňuje dopisem ze 7. října 95 občan, za správnost podepsaný ručí Ruth Bernová ze Soběslavi.

V dopise, který je adresován JUDr. Věre Nové, ráborské prokurátorce, která Jiřího Jelínka drží ve vazbě, se uvádí, že letos, když měl Jiří Jelínek před sebou stroj, obháovaly pouze výnu k pokojnému shromáždění, totž si kladlo za cíl dialog o novyfóbiích etnických národů společnosti, nikoliv konfrontace. Zde se nám absourdní, píše se v dopise, že údaj o dialog je kvalifikováno jako porušení zájmu státu ne udrtání většího pořádku. Postup orgánů činajících v trestním řízení se očekává, že svedou se s účelově zneuzití zákona a po prokurátorce se požaduje, aby Jiřího Jelínka propustili z vazby a zastavila trestní stíhání, které je proti němu vedeno.

Nyní Jiří Jelínek není už stíhan pro přestupek proti věřejnému pořádku, nýbrž pro trestný čin pobuřování, a to dokonce podle odstavců 1a, 2 a 3a, když mu brouží trest od jednoho roku do pěti let odňtí svobody. Ke základu právní kvalifikace došlo dle 16. srpna, dne 22. září proběhlo souduční soudce s výsledky vyhotovení, o několik dnů později tedy dozvědění, které se rýkalo doplněního důkazního materiálu.

Jiří Jelínek je obviněn z toho, že se podílel na výrobě a realizaci jednok letáku k 1. máji. Jednak letátku, obsahující tento Demokratické iniciativy, který sval občany na nezávislé shromáždění dne 20.8. v Českých Budějovicích. Trestního činu pobuřování se sál Jiří Jelínek dle deputátce sám, že nepsal a edicoval dopis ráborským novinám Rábců, v němž se poboroval nad tím, že se tyto noviny připospaly ke štěvové kampani proti partie Několik vět.

Jiří Jelínek je vážně nemocen, trpí cukrovkou. Je mu zádnu počít do vazby na odstavci 3.3., par. 8.5. 1987; řF 11, RS 1; 371 54 České Budějovice.

Paní Lenka Jelínková, jeho manželka, bydlí v Prácheňské 455, 391 11 Pland nad Lužnicí.

*

Obávka ve prospěch posluchačů

Některí signatáři provolali Několik vět se rozhodli vyjádřit svou solidaritu a těm spoluobčanům, kteří jeou pokusovali se záříci tétoho provolání, uspořádat finanční sbírky v jejich prospěch. Kterýheli občan chce do této sbírky přispět, může svůj příspěvek odevzdat dle zaslat na docud zveřejněn kontaktní adresy, jinak signatářům, u nichž předpokládá, že mohou příspěvek do sbírky předat, anebo na adresu Petr Burian, Slavejova 7, 128 00 Praha 2.

Tato sbírka nemá být povolována ze trestního činu schvalování trestního činu, protože záložní peněžnice tresty nejsou ukládány za trestné činy, nýbrž za přestupy nabe přestupy.

V pátek 13.10. ve 12 hodin dosáhl počet signatářů partie Několik vět 33 460.

*

Protest Čs. demokratické iniciativy

Ecologická sekce při Čs. demokratické iniciativě vydala 6.10. prohlášení, v němž se staví za protestní akce Severomoravského ekologického klubu proti výsuvbě

kuksovny ve Stasově. Připomíná, že výstavbou je perturbována nafrancouzská deklarace, podle níž obyvatelé partijských oblastí mají právo volit, pokud jde o rozhodnutí o výstavbě ekologicky škodlivých stavb. Biologická rada uvádí, že je nutné vytvořit společnou čes.-polskou komisi, která by projekt posoudila, a do té doby nejde ve výstavbě kuksovny pokračovat.

*

Základní celonárodní fond T.G.Masaryka

Demokratická česká středisko zveřejňuje obsahů materiálů předsednictva Sdružení T.G.Masaryka a sítízni Celonárodního fondu TGM. Tento fond sestává jednak s Kulturním a obrazovým archivem TGM soustředěný Masarykovy spisy, knihy o TGM a obrazový materiál. Bude rovněž povděčen za finanční příspěvky. Kontaktní adresy tohoto archivu jsou: Jaroslav Camper, Brbenova 3, 320 15 Plzeň a František Pitor, Průmyslová 6, 301 34 Plzeň.

Nadace TGM chce ohromit povděčení finanční příspěvky a přispívat na obnovení památek na TGM a rovněž finančně podporovat činnost pro studium osobnosti TGM a jeho díla a popularizaci jeho odkazu. Předsedou pětiletého prozatímního výboru této nadace je Milan Hruška, Budinská 1983, 349 41 Červený Kostelec.

Příspěvky do této nadace je možno poslat z Československa na konta 2031626 - 558, variabilní symbol 1416114, Tomáš Kulda, Červený Kostelec, a čísly na konta Nadace TGM, 44-43545 Deutsche Bank München, NSB. Nadace TGM zároveň avisej- ťuje poslánky, na nichž je možno se stát její členem. Podrobnejší informace poskytnutí prozatímní výbor nadace.

*

MHS a prohlášení ŠV KSČ a ČSMV

V projevu o příležitosti oslav výročí SNP vyhlásil generální tajemník ŠV KSČ Milos Jakub, že politické vedení státu uvažuje o skrácení délky základní vojenské služby. Dne 12.9. byl pak uvedený záměr Čs. výrovného výboru prozazovat ve dnešním tuto službu rovněž zavedení náhradní civilní služby, zákon dovezen a výnosu vojenských brálek a prodloužení dovolené vojáků základní vojenské služby.

K této prohlášení vydalo Národní mikrové sdružení dne 1.10. obecní stanovisko. Uvádí se v něm, že MHS oficiálně prohlásení věří, a že se staví za stejně požadavky již od doby svého vzniku, tj. od dubna loňského roku. Ve stanovisku MHS se vyjmenovávají všechny předešlé dokumenty a akce této iniciativy ze demilitarizaci společnosti, připomínají se rovněž policejní zásahy proti této akci. MHS prozazovalo nyní oficiálně formulované požadavky ještě v době, kdy KSČ vydávala bezpečnostní a justiční orgánu pokyny atfér aktivitě tohoto sdružení a kdy se ČSMV soustředěoval především na podporu branné politiky KSČ, uvádí se ve stanovisku MHS. Prohlášení KSČ a ČSMV neprakrušit podle názoru MHS záměr upřímat o dosahení vyjádřených cílů a tento záměr je vyjádřen náročně a nezdvouzamě.

MHS uvádí, jakými dalšími problémy se otočíme zabývat, je to např. životní, sociální a právní postavení vojáků základní služby i vojáků z povolání, normy a kritéria upravující činnost závazníků odvodených kontin, existence vojenských katader vysokých škol, politicko-ideologické důsledky vejenská příslušnost. MHS požaduje vzhledem ke všem těmto skutečnostem za správnost, jestliže se blíží o účast na jednáních, jimiž by byly upřesněny oběah a forma závazků, vyjádřených generálním tajemníkem ŠV KSČ a ČSMV. Připomíná znovu prozazování svých aktivistů za prozazování všech požadavků, které nyní vyslovovaly KSČ a ČSMV, a dokonce spuštění počátku akcí aktivistiky MHS JUDr. Hany Marvanové, která byla za prozazování těchto požadavků přímo odsouzena. V závěru se uvádí, že se situace, kdy je oficiálně Čs. mikrový výbor, organizační spolupracující se stranickými a státními orgány, vyslovem požadavek na vytvoření náhradní civilní služby, je jednodůl těch, kdož vejenskou službu odmítli z důvodu svědomí nebo náboženského přeavšedění, v podstatě diskriminativně, a proto se MHS vyslovuje za jejich charakteru propagaci a výzvu a za posažavení plněnosti působících zákonů usanovení, podle nichž je možno odpřeče vojenské služby z důvodu svědomí čerstně utíhat.

MHS uvádějíto současně s tímto stanoviskem svůj předešlou oznámeny

jíž 6.7.1989 komisi KSC a Národní fronty pro přípravu nové ústavy. Přednášek představitele RNS - včetně též jejich oficiálních zástupců - zde podrobně zdůvodňuje celkový počet občanů, jenž se týkají připravované ústavy, a říká, aby jednotlivé podněty byly předloženy k veřejné diskusi.

RNS požaduje, aby v ústavě nebyla zakotvena povinnost služby v ozbrojených silách, a v případě, že někdo zakotvena bude, domnídá se, aby se vatahování dojme na muže starší 18 let a aby byla formulována jako povinnost vlastenecká, nikoliv politická. RNS dále navrhoje, aby ústava umožnila nejvýšší přípustný počet příslušníků všech druhů ozbrojených složek v době míru na jedno procento celkového podílu občanů státu a aby stanovila, že případnost jakýchkoli cizích vojsk na dnešní stáru v době míru podlehlá předchozímu schválení nejen parlamentem, nýbrž i celostátním referendumem.

*

RNS k nové bankovce

V Československu platil od 1.10. nová založená s portrétem Klementa Gottwalda. RNS k tomu saslalo federální všeobecný protest, v němž se m.j. uvádí: "Postava Klementa Gottwalda bude v našich dějinách vždy spojata s klíčovou popravenou a vězněnou nevinnou osobou, s mocenským poníkáním a utrpením. Snejmě jako J.V. Stalina v Sovětském svazu, Mátyáš Rákosi v Maďarsku nebo Boleslav Bierut v Polsku, tak i Klement Gottwald v Československu je plně odpovědný za zločiny spáchané v jednom z nejatraktivnějších období historie našeho státu, v období kulmu osobnosti. Každý mezi nimi je jen ten, ke význam Stalina, Rákosiho i Bieruta... je jíž v dnešní době objektivně zdrobněl a výsledky tohoto zdrobnění jsou společně plně skeptické. Zobrazení Klementa Gottwalda na nové bankovce povadujeme za výrazně pravdě a za výraz naprostého pohrdání českou historií. Myslíme si, že v historii našich národních dějin existuje mnoho skutečných velikánů, hodných reprezentovat aži zemí, a že jmena jisté hierarchie etických hodnot neméněli patolik, aby toto místo nastálval člověk, který má tuco vospínáno krvi neviných lidí. Proto vám navrhujeme, abyste svážili svá rozhodnutí a v zájmu historické pravdy stáhnili novou bankovku z oběhu."

*

Východočeský občanský příspěvek Nicolae Ceausescově

45 aktivistů východočeských iniciativ a východočeských Čech se obrátilo 10.9. na Nicolae Ceausescu dopisem v němž ho vysývají, aby učinil opatření, jenž by umožnila dletojuž žijící Božině Černové a zahrádkáři opakování podobného předešlého dne. Jejich žádost je, že by se výrazem naprostého pohrdání českou historií mohly všechny východočeské občany dostat do výhledu východočeského vedení. Signatáři dopisu z východočeských Čech mají obavy o její osudu.

*

Obrodný proud v Čestraně lidové

Představitelé obrodného proudu v Čestraně lidové se všechny krajských organizací strany se sešli v sobotu 14.10. v Praze na společném jednání. Pomoci hrubého nátlaku a zastrašování se některí funkcionáři ČSL snažili zachránit tomuto setkání a neváhali dokonce obrátit se o pomoc na represivní orgány státu. Dva členové setkání na ně nedojali, protože byli zadřeni policií. Přesto se jednání zúčastnili 73 delegátů obrodného proudu strany.

Zástupci posoudili kritizovanou situaci v ČSL a přijali prohlášení, které vyhlašuje zformování obrodného proudu ve straně. V prohlášení se praví: "Prohlašujeme, že obrodný proud je výrazem uvědomělých snah o jasné české základy v tisku a čl. týsy plně odpovídající politickému a náboženskému přesvědčení naprosté většiny české strany."

V prohlášení se konstatuje, že některí vedoucí představitelé strany se v uplynulých letech prosazovali stejnými tendencemi nazíkali odvleknutí české základny, že ani současný obrat k verbálním prohlášením klesánských zákonů, ani podbáslivé projevy plně náboženských citací neboch obnovic stranou důvěru ani vytvořit jednotu mezi vedením a členkou základny. Dále se konstatuje, že aparát strany se přeměnil v mocenský a politickovládský nástroj vedení. Obrodný proud si klade za cíl: "Vstoupit do politického čeně státu v celoevropském kontextu."

a to vzhledem k československých hodnot jako základu budoucího společenského evropského dnu; plnou obnovu československých a demokratických principů; odhalení toho, že náboženství je soukromou záležitostí občanů, náboženství chápeme jako neodmyslitelnou složku duchovní kultury národa, která má nesurupitelný vliv a význam při určování společnosti a formování jednotlivců." V závěru prohlášení se vyzývají všichni členové strany, aby stávka a neobrožení vystoupili na schitu strany a podpořili obecnou hnutí ve straně.

Další výjev je adresován vedení strany a tím členům Ústředního výboru ČSL, kteří svými postoji brání pozitivnímu zájmu ve straně a novým jednání vůli svých členů, aby neprodleně odevzdali ze svých funkcí a nezdíli výroční žirici ve straně a aby si ústřední výbor uvědomil vážnost situace a realitu širokého obecného proudu vznik na údovu.

V soudcové době probíhá ve straně rozsáhlá podpisová akce za svobodu a jízdu již v červnu 1990. Stranické fórum pověřilo funkcionářům celuválečného obecného proudu Ing. Jiřího Karase, dr. Bohumila Švobodu, dr. Michala Karlického, dr. Karla Bahá, dr. Richarda Bachara a Cecílii Trojanovou.

*

Dopis prezidentu republiky

Li občanství, převážně s Bělidou, se obrací dopisem z 16.10.1989 na prezidenta republiky a rádečkovi o gružení čestného stříbrníku proti Stanislavu Davidovi. V dopise se m.j. uvádí, že pronásledování Stanislava Davida dozvědělo takového stupně, že byl nutný přejít z občanského života do tzv. illegality a že jeho osud připomíná jakýsi scenář z všeobecné filma, který se však nechel vnitropolitické situaci mimo půhodit komukoli a má. Dopis, za jehož podpisy stál Milan Vlk a Bělidou, se v závěru srozumí všech politických věznů v některém zemi.

*

Dopis redakci Nového Klatovského

Václav Žufan z Prahy 5 piše redakci Nového Klatovského, která se v článku nazvaném Kdo se k nám blíží z 15.6.1989 nazývá charakterem a činností jednoho nejnečestnějšího stoupance bezávisitých iniciativ a lidí jej jeho kriminálního zájmu.

Václav Žufan upozorňuje redakci, že i když v KSČ, tak v jiných komunistických stranách se vyzkytovat jednotlivci jako Šmalin, Jagoda, Jetov, Berlín a další a doporučuje redakci ohledně nového příručku OSV KSČ Klatovský, aby se nejdříve zabývala titulem.

*

Dopis ÚV KSČ

Miroslav Bouček a Josef Gabrlík se v červnu t.r. obrátili na ÚV KSČ a redakci Rudého práva s dotazem, proč nebyl svedenýný projev M.S. Charvátského pronesený na XX. sjezdu KSČU v česopisu Život strany č. 11/1989, jak bylo předtím oznámeno v tisku. Uvádějí, že tento postup je v příkrém rozporu s principem verejně informování. V závěru dopisu pak navrhují, aby ulice měst dosud nesoucí jméno J.V. Stalina byly přejmenovány.

*

Nové iniciativy

Družstvo Atlantis

Z iniciativy několika mladých přátel knihy, nastoupených Karlem Couralem a Janem Šabatou, vzniklo v únoru 1989 v Brně nakladatelství družstvo Atlantis. Bylo jednou chce připomenuvat známejší přírui soukromého nakladatele J.V. Pejka, který vydal ve sta jazykách edici básní dvaceti let 70 českých básní světové i domácí literatury.

Initiativní družstvo zamířili v duchu plánovaného družstevního zákona jednání s Národním úřadem výborem v Brně, se svazem výrobařů družstev a s ministrstvem kultury ČSR, a to s cílem dosáhnout registrace družstva a tím i legalizace jeho vydavatelství Činectví. Tato jednání nebyla zatím úspěšná, ale pokračovaly.

Nazítim do družstva vstoupili některí dospělí a jedenácti spisovateli a publicisty, mezi nimi například Ludvík Vaculík, Jan Frolík, Václav Šulc, Zde Králová, Eva Rantírková, Milan Sloněk a Milán Uhde. Družstvo se rozhodlo přijmout za

nové časopisy Ivana Jírovců, Františka Šeříka, Petra Cibulká, Mikoláše Husoše a Jána Čarnogurského, věnované za svou mnohaletou práci pro novodvorskou literaturu a za českou nezávisle kulturu.

Předsedou zvolilo družstvo Jana Šebatu, v tajemnictví Karla Gourais a sekretářem Milana Šubruba. Družstvo má v plánu vydávat předešlím knihy a časopisy, které dosud vycházely samizdatově. V první fázi chce vydat sáry českých a slovenských knih, které v Československu dosud nemohly českem vyjít. Počítá mezi jinými s knihami Ludvíka Vaculíka, Josefa Skvoreckého, Milana Kundery, Václava Havla, Pavla Kohouta, Karla Pešky, Dominika Tatarky a Petra Pleschka. Později, a to v následující i následné podmínce dovolí, by družstvo chtělo vydávat dvě si těži samostatné knihovnice a několik časopisů vycházejících dosud samizdatově, počítá se s Lidovým novinami, Fragmentem E, Kritickým sborníkem, Revolver revue, Voknem, časopisem o divadle, Sporem a Informacemi o Chartě 77.

Radikální jednotlivých knižnic a periodik by byly zcela samostatné, družstvo by jí pouze poskytovalo pouze právou krytí a pomáhalo by jim tam, kde by bylo jeho pomocí třeba, např. v odávkách distribuce, technického vybavení a papíru. Družstvo má v úmyslu starat se o své knihy a časopisy po celém jejich životě, počítá proto s vlastním knihkupectvím, antikvariatem a počítá s oběrem papíru, můžete využít prototypu pro nové knihy. Knihy a časopisy by byly vydávány různými technikami, postupně by však přecházely na normální knihtisk.

*

Zelený klub

Dne 6. června byl v Litoměřicích založen Zelený klub. Podle prohlášení tohoto klubu chtěl jeho členové:

1. Mladot cesty, jimiž bychom my sami, když ve své domácnosti, ne svém pracovišti, teď a tady, mohli snadit níčení našeho životního prostředí,
2. Působit v tomto smyslu na své spoluobčany a na místní centrální orgány a organizace,
3. K tomuto účelu získávat, shromažďovat a rozmítovat potřebné informace a navazovat kontakty.

Zájemci o tuto činnost se mohou obrátit na MUDr. Irenu Wlachovou, Dlouhovova 8, 412 01 Litoměřice.

*

Anarchistické vystoupení v Praze

V sobotu 14.10. odpoledne uspořádalo Československé sdružení v Praze na Staroměstském náměstí shromáždění, na němž se sešlo asi 50 lidí. Manifestující vystoupili s velkým transparentem, na němž byl namalovaný protivládní znak a nápis "Krušte srádaj", a skandovali mírová hesla. Na blávách měli čepice z papíru a rozdávali kolentdeucia letáky s anarchii. Celé akce přišly bez přesídlení VB, které však nezazádali.

čestný

čestný

čestný

František Štěrba a Petr Cibulka při soudě

2. dopis Františka Štěrka (13.3. - 13.8. 1989):

...Teď, když nemůžu zasehat do věcí veřejných, ale spoušť v soukromí chci udělat krok, který jsem chtěl udělat už dřív - chci si tě vlast jednou provádět za řenu. I když ani na chvíli nepochybují, že budou souhlasit, pro všechny bude připojují několik řádků, které sei označí za kacířské, ale přesto vam v úvahu i tyto akutečnosti. Je náhodně, že se vrátím až v r.1993. Po dlouhodobém věznění se budu těžko aklimatizovat na normální život, tude mi přes 40...

Někdo si píše, že Granda Devátý držel dvakrát knedlík a všecky ho pustili. Než řádky tak trochu nevrhuje, že by se cesta i pro nás. Já si te ale nemyslím. No, že bych měl strach o svoje panáky, ale legalizaci nezávislosti odělovacích prostředků bych knedlíkem ani neprocentil.

... Pohledy, které dostávám jsou většinou z boku ulicí Politických vězňů a jsou na nich desítky podpisů; te je pro mne valice zavazující a povzbuzující.

... Dostal jsem také pohledy od Vratislava Brabenec a Kapandy. Blíže, že ke říči můj také nezadchl, že je to moje konverzni a že se dívá, jak se knuci dál i lehko

očekávit měl plný mléko a cukr.

Hodávnu jsem čártl v HF, že se PÚlnoci nepodařil koncert v Zdebu. Pokud tomu tak je, méně jen jedno vyvrtlení. Duhu v ruce a pravou krkou jde i tvrdci.

Svobodné slovo nedávna psalo, že na zadní straně novin Rockfesta je fotka Hlavové a Cortem nazvaná Národní umělci. Cha, cha, cha... .

... Ještě se musím vrátit k české demokratické deníku. Včera jsem v jeho sobotním příloze přebalil článek týkající se smrti Jana Palacha. Vytodil mne do běla. Autor pojednal památku nejen Jana Palacha, ale i nepochybně těch, kteří za Velké vlastenecké války shakali opační granáty pod fašistické tanky. To vyplývá z jeho tvrzení, že když dobravolně umírá, čebe se přesvědčen, je psychopat. Článek bezesporu naplnuje skutkovou podstatu trenčinského činu hunchení rasy, národa, přesvědčení. Já teď jen uvažuj, na koho méně padat četní osudmeni - zde na autora, ne řéditele demokratického deníku nebo na čáru současné. Když už jsem u téma, ještě ke Čechům. Jsem tam dva sloupoce, do kterých Vojta Liedauer vzdal historii Československého undergroundu do roku 1976. Charakterizoval bych to jako virtuózní tanec mezi vejci. I když jsou Liedauerovi nakloněni, povídají ho co nejvíceho z trpaslíků, musím se ptát, kdo je novinářská etika, když bylo nutné nacházet kolik pravd nevyšlozených.

Někdy vyjadřujem obavy, zda nejsou memocen. Já si nespak překl, aby mne bylo memoceno - to by mohlo znemocnat všechnu do všechny memocnice na Panhradě. Každá změna je vtipná. Z toho mňmě usoudit, že jsem záchrá.

Hlavně nebude smutná, vědět jak praví klasici: "... veselají se neptanou, tak proč bychom smutní být měli". Já vím, že to má všecky horší tesa, co souběžně vzniká, než ten, co sedí.

Z dopisu Petra Cibulky z datem 21.8.1989:

Před chvílkou jsem se vrátil zpět získaných cílů na rozpracování a výsledky vyšetřování. Tím, že skvělil Čechy, když stále přesouval svoje možnosti. Když obavu, že možna lidem se už v závratě nedokáhu podívat do očí. Tak se se ně budu stydět. A oni mě teď vrátí tím, že má buďto nendávidět. Nebyt Cibulky, nemuseli se projevit jako krysy... .

... Sam jsem svýkly se ty roky u svědků na hodně, ale někdy mě to líme. Ta jejich žalobnosti proti jeho faktům postavím svoje, co ale postavit proti všeodprdelivosti?

Psal jsem satira k dřední dopis, ale odpověď jsem nedostal ani na jeden. Když už nereaguje ani Generální prokuratura ČSSR, ochránkyne socialistického zákoností, nevíš, kou méně ještě rasy. Ještě méněc podkám a pak sentovím ve formě sebraných spisů všechny svoje atraktivnosti do jednoho monatropisu a ten pošlu na G.P.ČSSR.

Co se týká mého zařízení na celu, tak nejvíce se zejménu nad Rady s právem, ale že je takový ten snich trochu nákrivo.

... Celý život mě učili milovat KSČ, tak proč bych se teď nemohl udat mit rád něco sympatičejšího, ne?

... Nejdíl jako jediný program východiska z krize, o perspektivním rozvoji ani nemluvě. 45 let vedou společnost neochvějně k bankrotu, aby ji mohli na základě úhledu, že komunisté mají jako jediní reálný program východiska z krize.

Dlouháči a běseníčky. Tak jak je prezentovali v 70. a 80. letech, všechnou čatu k nim jsem ztratil.

... Ze založení Českého Pen-klubu měl taky rádost. Nejdíl měl z toho, že ze svého člena navrhli i Nagora. Za Nagora by se měl postavit všechna literáti a výtvarníci povinně. Je jediná z nich, kou si ale sakra pospíše. Za pár let političtí vězni zmizí a tedy si tedy chtějí scopatkovat alibi o své podzemní činnosti v národně svobodeneckém hnutí, když i dnes se jim něco takového sedá předčasné.

Informace z dopisu č.31 beru na vědomí, překvapil mě hlavově Jaroslav Nohavice a Pepou Strelíčkovou koncertem ve Vídni. Z celý nejsem schopen rozlišovat, co to znamená. Z těch 1000 během třídnou policistických vězňů měl rádost... .

Nám zde dospělo "Keny a Brus", dík za výkon solidarity. Z 11.8. měl dva poadekary od Aleny B. z Prahy. Dopis od Petru Holečka, tentokrát smutný. Další pozvánky z 13.8. z Hostýna - partie katolíků. Veškerý poklad a česáček správce z Kyjeva pouštěl Petr Kožánek, m.j. poměří soudruha Sejtina stejí opět na svém místě v centru Kyjeva, blízku vahářů, Slovanů!